

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 13 juni 2017*

”Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning för tre burkar — Tidigare formgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Olika helhetsintryck — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002 — En kombination av artiklar som utgör ett enda föremål — Innebörden av beskrivningen av den registrerade gemenskapsformgivningen — Motiveringsskyldighet — Övertagande av en parts talan”

I mål T-9/15,

Ball Beverage Packaging Europe Ltd, Luton (Förenade kungariket), företrätt av advokaten A. Renck, som getts tillåtelse att överta Ball Europe GmbH:s talan,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av S. Hanne, i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen, var

Crown Hellas Can SA, Aten (Grekland), företrätt av N. Coulson och J. Koepp, solicitors,

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 8 september 2014 (ärende R 1408/2012-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Crown Hellas Can och Ball Europe,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna E. Buttigieg (referent) och L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín,

justitiesekreterare: handläggaren A. Lamote,

med beaktande av överklagandet som inkom till tribunalens kansli den 9 januari 2015,

med beaktande av EUIPO:s svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 20 april 2015,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av intervenientens svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 16 april 2015,

med beaktande av repliken som inkom till tribunalens kansli den 10 juli 2015,

med beaktande av dupliken som inkom till tribunalens kansli den 14 oktober 2015,

med beaktande av den ansökan om övertagande av talan, enligt artikel 174 i tribunalens rättegångsregler, som klaganden gett in till tribunalens kansli den 27 oktober 2016 och de yttranden som EUIPO och Ball Europe gett in till tribunalens kansli den 2 respektive den 18 november 2016,

med beaktande av artiklarna 174, 176.3 och 176.5 i rättegångsreglerna,

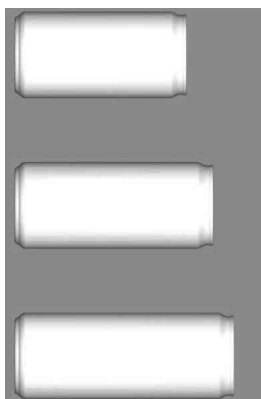
efter förhandlingen den 28 oktober 2016,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Ball Europe GmbH är innehavare av en gemenskapsformgivning som den 24 september 2004 registrerades med nummer 2309900006 för "[dryckes]burkar". Den omstridda formgivningen återges nedan:

- 2 Ball Europe hade i samband med ansökan om registrering av den omstridda formgivningen hos Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) åberopat prioritet i förhållande till två tyska formgivningar av den 27 mars 2004 respektive den 27 april 2004.
- 3 Ansökan om registrering av den omstridda formgivningen hade gjorts på tyska och Ball Europe hade angett engelska som andraspråk i enlighet med artikel 98.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).
- 4 Ball Europe hade, i den del av det officiella ansökningsformuläret som är avsett för beskrivningen av den formgivning som avses med registreringsansökan, skrivit följande text på engelska:

"Group of cans for drink, all having a sleek but high appearance with reduced neck, preferably made of thin sheet metal, especially for filling volumes of 250 ml, 300 ml or 330 ml, respectively." (Grupp av dryckesburkar, samtliga med ett långsmalt utseende, med reducerad topp, företrädesvis gjorda av tunn plåt, särskilt avsedda för fyllvolymerna på 250 ml, 300 ml respektive 330 ml.)

- 5 Intervenienten, Crown Hellas Can SA, gav den 14 februari 2011 in en ansökan om ogiltighetsförklaring av den omstridda formgivningen till EUIPO. Som ogiltighetsgrund åberopades artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, eftersom formgivningen inte var att anse som ny i den mening som avses i artikel 5 i denna förordning och inte hade särprägel i den mening som avses i artikel 6 i förordningen.
- 6 Intervenienten gjorde bland annat gällande att den omstridda formgivningen var identisk med de tre burkar som återges nedan, vilka hade gjorts tillgängliga för allmänheten före den omstridda formgivningens prioritetsdatum.

- 7 Annulleringsenheten avslag ansökan om ogiltighetsförklaring av den omstridda formgivningen i beslut av den 8 juni 2012, med motiveringen att formgivningen uppfyllde kravet på nyhet och hade särprägel.
- 8 Intervenienten överklagade den 30 juli 2012 annulleringsenhetens beslut med stöd av artiklarna 55–60 i förordning nr 6/2002.

- 9 I beslut av den 8 september 2014 (nedan kallat det överklagade beslutet) upphävde EUIPO:s tredje överklagandenämnd annulleringsenhetens beslut och förklarade den omstridda formgivningen ogiltig med motiveringen att den saknade särprägel i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002. Överklagandenämnden tog inte ställning till huruvida formgivningen uppfyllde kravet på nyhet.
- 10 Överklagandenämnden undersökte skyddsomfånget för den omstridda formgivningen och fann att skyddet avsåg utseendet av en enskild burk som återges i tre olika storlekar. Den förklarade att den på engelska avfattade beskrivningen av den omstridda formgivningen, som gjorts i registreringsansökan, inte kunde beaktas enligt artikel 98.1 i förordning nr 6/2002, eftersom beskrivningen inte hade skrivits på det språk på vilket ansökan avfattats och som valts av Ball Europe.
- 11 Vid bedömningen av den omstridda formgivningens särprägel fann överklagandenämnden i huvudsak att skillnaderna mellan den omstridda formgivningen och de tidigare formgivningarna var obetydliga och saknade betydelse för det helhetsintryck som dessa ger en kunnig användare, som i det aktuella fallet definierades som en person inom dryckesindustrin som ansvarar för tappning av drycker.

Parternas yrkanden

- 12 Ball Europe har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
 - förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.
- 13 EUIPO har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta Ball Europe att ersätta rättegångskostnaderna.
- 14 Intervenienten har yrkat att tribunalen ska
 - fastställa det överklagade beslutet, och
 - förplikta Ball Europe att ersätta rättegångskostnaderna samt kostnaderna för förfarandet vid annulleringsenheten och vid överklagandenämnden.

Rättslig bedömning

- 15 Rättegångsdeltagarna har beretts tillfälle att yttra sig över Ball Beverage Packaging Europe Ltd:s ansökan om att få överta Ball Europes talan i målet. Ansökan ska beviljas med tillämpning av artikel 176.3 i tribunalens rättegångsregler.
- 16 Enligt artikel 176.5 i rättegångsreglerna ska den som inträder i rättegången, om ansökan om övertagande av talan beviljas, godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för övertagandet av talan. Den som inträder i rättegången är bunden av de inlagor som getts in av den rättegångsdeltagare vars talan övertas.

- 17 Klaganden, Ball Beverage Packaging Europe, har åberopat två grunder till stöd för överklagandet, varav den första rör ett åsidosättande av artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002, som rör motiveringsskyldigheten, och den andra rör ett åsidosättande av artikel 25.1 b jämförd med artikel 6 i förordningen.
- 18 Klaganden har på en fråga från tribunalen vid förhandlingen anfört att även en tredje grund underförstått åberopats i punkt 21 i överklagandet. Denna grund skulle avse att överklagandenämnden har åsidosatt klagandens rätt till försvar genom att inte ge klaganden möjlighet att yttra sig över skyddsomfånget för den omstridda formgivningen, som är en fråga som togs upp för första gången i det överklagade beslutet. EUIPO och intervenienten har bestritt att nämnda punkt innehåller en fristående rättslig grund avseende åsidosättande av klagandens rätt till försvar, och gör gällande att de inte har kunnat yttra sig över den påstådda grunden eftersom de inte förstått punkten i fråga på detta sätt.
- 19 Enligt artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991 ska ett överklagande innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna.
- 20 Av rättspraxis framgår att den kortfattade framställningen av grunderna ska vara så klara och precisa att motparten kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva överklagandet, i förekommande fall utan att behöva inhämta andra uppgifter (se dom av den 13 juni 2012, *Insula/kommissionen*, T-246/09, ej publicerad, EU:T:2012:287, punkt 221 och där angiven rättspraxis). Av detta följer att innebörden och omfattningen av en åberopad grund tydligt ska framgå av överklagandet (dom av den 13 juni 2012, *Insula/kommissionen*, T-246/09, ej publicerad, EU:T:2012:287, punkt 262).
- 21 I förevarande fall har klaganden i överklagandet klart åberopat de två grunder som anges i punkt 17 ovan. Klaganden har dessutom, i punkt 21 i överklagandet, kritiserat överklagandenämnden för att ha ändrat skyddsomfånget för den omstridda formgivningen ”trots att denna fråga inte [hade] väckts hos nämnden”. Klaganden har vidare, i punkt 19 i överklagandet, gjort gällande att överklagandenämndens kommentarer angående huruvida det är möjligt att registrera den omstridda formgivningen mot bakgrund av artikel 3 a i förordning nr 6/2002 saknar relevans, eftersom rättegångsdeltagarna inte har kunnat ta ställning till denna fråga, vilket krävs enligt artikel 62 andra meningen i förordning nr 6/2002. Det är emellertid inte möjligt att av dessa påståenden dra slutsatsen att klaganden åberopar en fristående grund avseende åsidosättande av klagandens rätt till försvar. Denna grund har inte åberopats uttryckligen, vilket klaganden medgett vid förhandlingen, och den har inte utvecklats i tillräcklig omfattning. Det framgår inte av vare sig strukturen och rubrikerna i överklagandet, eller det avsnitt i denna som har rubriken ”Sammanfattning av grunderna för talan”, eller det övriga innehållet i överklagandet att klaganden har åberopat en fristående grund avseende åsidosättande av dess rätt till försvar. Det ska särskilt noteras att punkterna 19 och 21 i överklagandet står under rubriken ”*Obiter dictum* beträffande artikel 3 a i förordning [nr 6/2002]” och att två argument klart kan utläsas av innehållet i det avsnitt i ansökan som placerats under denna rubrik. Det första argumentet bygger på uppfattningen att överklagandenämndens överväganden i frågan huruvida det var möjligt att registrera den omstridda formgivningen saknade relevans, medan det andra argumentet bygger på uppfattningen att överklagandenämnden gjort en felaktig definition av skyddsomfånget för nämnda formgivning. Därtill kommer att varken EUIPO eller intervenienten har förstått att de ovannämnda påståendena i punkterna 19 och 21 i överklagandet utgjorde en grund avseende åsidosättande av klagandens rätt till försvar, vilket medfört att dessa rättegångsdeltagare inte alls har behandlat grunden i sina inlagor.
- 22 Tribunalen konstaterar under dessa omständigheter att den grund som avser åsidosättande av klagandens rätt till försvar, vilken grund påstås ha angetts i överklagandet, inte uppfyller de krav som ställs i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991, såsom den tolkats i rättspraxis. Grunden ska således avvisas.

Grunden avseende ett åsidosättande av artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002

- 23 Klaganden har hävdatt att det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat, eftersom det inte har anförts något skäl till stöd för överklagandenämndens påstående i punkt 34 i detta beslut, att en kunnig användare känner till de gängse fyllvolymerna hos dryckesburkar och inte fäster någon vikt vid skillnaderna i storlek härvidlag. Enligt klaganden är detta påstående av avgörande betydelse i det överklagade beslutets systematik, eftersom det föranlett överklagandenämnden att anse att den omstridda formgivningen är ogiltig. Avsaknaden av motivering till detta påstående utgör följaktligen ett åsidosättande av den motiveringsskyldighet som anges i artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002.
- 24 Klaganden har vid förhandlingen även kritiserat överklagandenämnden för att inte ha ”beaktat” en artikel i en facktidning och andra handlingar som getts in under det administrativa förfarandet och som visar vilken vikt som en kunnig användare tillmäter skillnaderna i storlek mellan olika dryckesburkar. Den omständigheten att denna bevisning inte har ”beaktats” medför även den att det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat.
- 25 EUIPO och intervenienten anser att talan inte kan bifallas på denna grund.
- 26 Tribunalen erinrar om att EUIPO:s beslut ska vara motiverade enligt artikel 62 första meningen i förordning nr 6/2002. Denna motiveringsskyldighet har samma innebörd som den som följer av artikel 296 FEUF, enligt vilken det klart och tydligt ska framgå hur den som har antagit rättsakten har resonerat. Motiveringsskyldigheten syftar dels till att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden, dels till att unionsdomstolarna ska ges möjlighet att utföra sin prövning av huruvida beslutet är lagenligt. Det kan emellertid inte krävas att överklagandenämnderna utformar beslutsskälen så, att samtliga resonemang som parterna i ärendet fört bemöts vart och ett för sig och på ett uttömmande sätt. Motiveringen kan således vara underförstådd, under förutsättning att den ger dem som berörs av beslutet möjlighet att få kännedom om skälen för överklagandenämndens beslut och den behöriga domstolen tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (dom av den 25 april 2013, Bell & Ross/harmoniseringskontoret – KIN (boett till ett armbandsur), T-80/10, ej publicerad, EU:T:2013:214, punkt 37, och dom av den 18 november 2015 – Liu/harmoniseringskontoret – DSN Marketing (Fodral för bärbara datorer), T-813/14, ej publicerad, EU:T:2015:868, punkt 15).
- 27 Det ska dessutom erinras om att skyldigheten att motivera ett beslut utgör en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida skälen är välgrundade, vilken är hänförlig till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Motiveringen av ett beslut består nämligen i att beslutsfattaren formellt anger vilka skäl beslutet grundar sig på. Om dessa skäl innehåller felaktigheter, inverkar detta på beslutets lagenlighet i materiellt hänseende, men inte på motiveringen av beslutet, som kan vara tillräcklig trots att den innehåller felaktiga skäl (se dom av den 25 april 2013, boett till ett armbandsur, T-80/10, ej publicerad, EU:T:2013:214, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 28 Överklagandenämnden har i förevarande fall, i punkt 34 i det överklagade beslutet, med avseende på bedömningen av vilket helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen i den mening som avses i artikel 6.1 i förordning nr 6/2002, anfört följande:

”De skillnader i proportion som innehavaren har åberopat kan inte uppfattas med blotta ögat. Förhållandet mellan höjden och bredden är nästan identiskt i de formgivningar som ska jämföras. Även om en kunnig användare uppfattade skillnaderna i proportion, skulle dessa inte ha någon betydelse för helhetsintrycket. Inte heller återgivningen av den omstridda [formgivningen] i tre olika storlekar ger upphov till någon relevant skillnad. En kunnig användare känner till de gängse fyllvolymerna hos dryckesburkar och fäster inte någon vikt vid skillnaderna i storlek i helhetsintrycket.”

- 29 De överväganden som gjorts i den sista meningen i punkt 34 i det överklagade beslutet är, sedda i sitt sammanhang i beslutet, inte bristfälligt motiverade.
- 30 Överklagandenämnden har nämligen, i punkt 25 i det överklagade beslutet, definierat en kunnig användare som en person inom dryckesindustrin som ansvarar för tappning av drycker och som inhämtar information om de relevanta erbjudandena med hjälp av bland annat facktidningar.
- 31 Överklagandenämnden har, i punkt 27 i det överklagade beslutet, konstaterat att dryckesburkars fyllvolym normalt inte översteg 500 ml, och att fyllvolymen motsvarade de kvantiteter som var gängse i handeln för försäljning av drycker samt hade betydelse för burkarnas storlek.
- 32 Överklagandenämnden har slutligen, i punkt 37 i det överklagade beslutet, anfört att det av den omstridda formgivningen inte gick att sluta sig till varken dess konkreta dimensioner eller dess fyllvolym, och att det enda som var relevant vid bedömningen av särprägelns var det helhetsintryck som erhöles av de formgivningarna som skulle jämföras.
- 33 Tribunalen beaktar i detta sammanhang för det första att överklagandenämnden konstaterat att dryckesburkars fyllvolym är standardiserade, för det andra att den angett att fyllvolymen påverkar burkarnas storlek, för det tredje att nämnden angett att en kunnig användare i förevarande fall definierats som den som yrkesmässigt tappar drycker och för det fjärde att nämnden konstaterat att det av den omstridda formgivningen inte gick att sluta sig till varken dess konkreta dimensioner eller dess fyllvolym och att det endast var helhetsintrycket som var relevant. Mot bakgrund härav ska överklagandenämndens påstående i den sista meningen i punkt 34 i det överklagade beslutet, att en kunnig användare känner till de gängse fyllvolymerna hos dryckesburkar och inte fäster någon vikt vid skillnaderna i storlek i helhetsintrycket, anses ha motiverats i tillräcklig utsträckning.
- 34 Dessutom var övervägandena i punkt 34 i det överklagade beslutet, tvärt emot vad klaganden anfört, av allmän karaktär och de hade inte någon avgörande betydelse för den slutsats som överklagandenämnden drog. Denna slutsats grundades på konstaterandet av att det helhetsintryck som en kunnig användare får av den omstridda formgivningen inte skiljer sig från det helhetsintryck denne får av de tidigare formgivningarna. Överklagandenämnden hade nämligen redan konstaterat bland annat att skillnaderna i utformning av burkarnas topp och botten var obetydliga (punkt 33 i det överklagade beslutet), att de skillnader i proportion som klaganden åberopat inte kunde uppfattas med blotta ögat, att förhållandet mellan höjden och bredden var nästan identiskt (punkt 34 i det överklagade beslutet) och att det av den omstridda formgivningen inte gick att sluta sig till varken dess konkreta dimensioner eller dess fyllvolym (punkt 37 i det överklagade beslutet).
- 35 I den mån som klaganden även gör gällande att de överväganden som gjorts i punkt 34 i det överklagade beslutet är felaktiga, konstaterar tribunalen att denna delgrund inte rör motiveringen utan saken i målet, varför den kommer att prövas i samband med prövningen av den andra grunden.
- 36 Det saknas slutligen fog för den delgrund som klaganden anfört vid förhandlingen om att överklagandenämnden inte "beaktat" ett visst antal handlingar som getts in under det administrativa förfarandet (se punkt 24 ovan). Vad gäller den artikel i en facktidning som klaganden tillräckligt noga har identifierat i sin argumentation, konstaterar tribunalen att överklagandenämnden uttryckligen har nämnt denna artikel i punkt 6 andra strecksatsen i det överklagade beslutet, i samband med redogörelsen för de argument som klaganden anfört under det administrativa förfarandet. Syftet med nämnda artikel var dessutom att framhäva skillnaden i diameter mellan den burk av typen "sleek" (med "slank" kontur) som klaganden introducerat på marknaden och de redan befintliga burkarna. Det var därför inte nödvändigt att ytterligare behandla denna artikel för att motivera det överklagade beslutet, bland annat med hänsyn till att överklagandenämnden konstaterade, i punkt 34 i detta beslut, att skillnaderna i proportion mellan de jämförda formgivningarna inte kunde uppfattas med blotta ögat och, i punkt 37 i beslutet, att det av den omstridda formgivningen inte gick att sluta sig till varken dess konkreta dimensioner eller dess fyllvolym.

37 Av vad som anförts ovan följer att talan inte kan vinna bifall på denna grund.

Grunden avseende ett åsidosättande av artikel 25.1 b jämförd med artikel 6 i förordning nr 6/2002

38 Denna grund består i princip av två delar.

39 Som första delgrund görs gällande att överklagandenämnden har gjort en felaktig bedömning av skyddsomfånget för den omstridda formgivningen, när den fann att formgivningen inte bestod av en grupp av tre burkar med olika storlekar, det vill säga ett enda föremål.

40 Som andra delgrund görs gällande att överklagandenämnden har gjort en felaktig bedömning av den omstridda formgivningens särprägel.

Den första delgrunden avseende att överklagandenämnden har gjort en felaktig bedömning av den omstridda formgivningens skyddsomfång

41 Överklagandenämnden fastställde inledningsvis i det överklagade beslutet skyddsomfånget för den omstridda formgivningen. Nämnden angav därvid att enligt artikel 3 a i förordning nr 6/2002, kan en formgivning endast bestå av ett enda föremål och att en kombination av flera produkter som inte har något samband med varandra inte kan anses som en artikel annat än om dessa produkter är estetiskt sammanförda, har ett funktionellt samband med varandra och normalt säljs som en enda produkt. Som exempel på sådana produkter nämndes bordsbestick bestående av en kniv, en gaffel och en sked och en produkt bestående av ett schackbräde och schackpjäser.

42 Överklagandenämnden ansåg att den omstridda formgivningen inte uppfyllde dessa krav och att den inte kunde anses som ett enda föremål med formen av en grupp av tre burkar. Vid bedömningen av om formgivningen uppfyllde kraven på nyhet och individuell särprägel skulle man i stället utgå från den enskilda burkens utseende i tre olika storlekar.

43 Överklagandenämnden fann vidare, med hänvisning till artikel 98.1 i förordning nr 6/2002, att den på engelska avfattade beskrivningen av den omstridda formgivningen, som gjorts i registreringsansökan, inte kunde beaktas eftersom beskrivningen inte hade gjorts på det språk på vilket ansökan avfattats och som valts av klaganden.

44 Klaganden har kritiserat överklagandenämndens bedömning på tre punkter.

45 Klaganden har för det första kritiserat överklagandenämnden för att den ansett att den omstridda formgivningen inte omfattas av något skydd i egenskap av en grupp av burkar, trots att formgivningen hade registrerats som en sådan grupp.

46 Klaganden har för det andra ifrågasatt överklagandenämndens uppfattning att den omstridda formgivningen inte utgör "en produkt" i den mening som avses i artikel 3 a i förordning nr 6/2002.

47 Klaganden har för det tredje kritiserat överklagandenämnden för att inte ha beaktat den på engelska avfattade beskrivningen av den omstridda formgivningen.

48 EUIPO och intervenienten anser att det saknas fog för dessa argument.

49 Vad gäller klagandens första argument ska det först prövas huruvida det antagande på vilket detta argument baseras är riktigt, det vill säga huruvida den omstridda formgivningen hade registrerats såsom en grupp av burkar. Klaganden har till stöd härför hävdats att det av skriftväxlingen mellan klaganden och EUIPO under förfarandet för registrering av den omstridda formgivningen framgår att EUIPO hade accepterat att registrera denna formgivning såsom en grupp av burkar.

- 50 Av handlingarna i akten framgår att EUIPO genom en skrivelse av den 18 november 2004 underrättade klaganden, under registreringsförfarandet, om att den omstridda formgivningen, såsom den återgavs i registreringsansökan, innehöll mer än en formgivning. EUIPO uppmanade klaganden att avhjälpa ”dessa brister” senast den 18 januari 2005, vid äventyr av att registreringsansökan annars skulle avslås.
- 51 Klaganden begärde i skrivelse av den 14 december 2004 att EUIPO skulle dra tillbaka sin invändning, eftersom de tre burkar som återges i formgivningen bildade en grupp och därför var att anse som en och samma formgivning.
- 52 Efter denna skrivelse registrerades slutligen den omstridda formgivningen som ”[dryckes]burkar”, vilket framgår av registreringsbeviset.
- 53 Av dessa omständigheter framgår att det är möjligt, utan att för den skull vara säkert, att klagandens begäran om att formgivningen skulle registreras såsom en grupp av burkar har beaktats.
- 54 Även om det antas att EUIPO under registreringsförfarandet fattade beslutet att formgivningen skulle registreras såsom en grupp av burkar, är den ståndpunkten likväl inte bindande för överklagandenämnden när den prövar ansökan om ogiltighetsförklaring av denna formgivning.
- 55 Förfarandet för registrering av gemenskapsformgivningar, som infördes genom förordning nr 6/2002, består nämligen av en summarisk och i allt väsentligt formell kontroll, som enligt vad som framgår av skäl 18 i förordningen inte fordrar en prövning i sak för att före registreringen avgöra huruvida formgivningen uppfyller skyddskraven, och som dessutom, till skillnad från förfarandet för registrering enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), inte innehåller någon fas där innehavaren av en tidigare registrerad gemenskapsformgivning kan invända mot registreringen (dom av den 16 februari 2012, Celaya Emparanza y Galdos International, C-488/10, EU:C:2012:88, punkterna 41 och 43, och dom av den 27 juni 2013, Beifa Group/harmoniseringskontoret – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Skrivredskap), T-608/11, ej publicerad, EU:T:2013:334, punkt 77).
- 56 Överklagandenämnden hade i förevarande fall att göra en materiell prövning av registreringen av den omstridda formgivningen för att avgöra huruvida den uppfyllde kravet på särprägel i artikel 6 i förordning nr 6/2002. Det ålåg överklagandenämnden att vid denna prövning bedöma det helhetsintryck som de jämförda formgivningarna gav en kunnig användare. Frågan vad som utgjorde skyddsomfånget för den omstridda formgivningen var en prejudiciell fråga som måste avgöras eftersom den obestriddigen var knuten till bedömningen av helhetsintrycket och, i slutänden, till bedömningen av särprägel. Av detta följer att eftersom frågan vad som utgjorde skyddsomfånget för den omstridda formgivningen var en del av den materiella prövningen av registreringen av denna formgivning, kunde ett eventuellt ställningstagande av EUIPO i denna fråga under registreringsförfarandet inte vara bindande för överklagandenämnden med hänsyn till att den kontroll som EUIPO gör under detta registreringsförfarande väsentligen är av formell och summarisk art.
- 57 Överklagandenämndens vägran att fastställa att skyddsomfånget för formgivningen bestod i en grupp av burkar innebar för övrigt inte att giltigheten av den omstridda formgivningen ifrågasattes på ett olagligt sätt, vilket klaganden har gjort gällande. I punkt 19 i det överklagade beslutet preciserade överklagandenämnden, efter att ha funnit att formgivningen inte uppfyllde kraven i artikel 3 a i förordning nr 6/2002 på grund av att den inte utgjorde ett enda föremål, med rätta att denna omständighet inte kunde medföra att den omstridda formgivningen blev ogiltig, i och med att intervenienten inte hade åberopat den ogiltighetsgrund som avses i artikel 25.1 a i förordning nr 6/2002.
- 58 Av detta följer att klagandens första argument ska förkastas såsom verkningslöst, eftersom även om EUIPO hade godtagit att formgivningen skulle registreras såsom en grupp av burkar, skulle detta ställningstagande inte ha varit bindande för överklagandenämnden.

- 59 Vad gäller klagandens andra argument ska det prövas huruvida överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den fann att den omstridda formgivningen inte utgörs av en grupp av burkar, eller med andra ord att de tre burkar av olika storlek som återges i formgivningen inte kan anses som ett enda föremål. Klagandens intresse av att formgivningen anses vara en grupp av burkar ligger i att de tidigare formgivningar som åberopats av intervenienten inte avsåg grupper av burkar utan en enda burk. Om den omstridda formgivningen ansågs utgöra en grupp av burkar skulle detta således innebära en skillnad jämfört med de tidigare formgivningarna, vilket för övrigt annulleringsenheten angett i punkt 17 i sitt beslut av den 8 juni 2012.
- 60 Såsom överklagandenämnden påpekade i punkt 18 i det överklagade beslutet kan en formgivning endast bestå av ett enda föremål. I artikel 3 a i förordning nr 6/2002 anges nämligen uttryckligen att det är fråga om "en produkts" utseende. Inte heller är överklagandenämndens andra påstående i punkt 18 i det överklagade beslutet felaktigt. Nämnden preciserade där att en kombination av artiklar kan utgöra "en produkt" i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen, om artiklarna är estetiskt sammanförda, har ett funktionellt samband med varandra och normalt säljs som en enda produkt.
- 61 Utifrån dessa premisser, vilka för övrigt inte har bestritts av rättegångsdeltagarna, fann överklagandenämnden, i punkt 19 i det överklagade beslutet, att formgivningen inte uppfyllde de tre krav som anges i punkt 60 ovan och att den följaktligen inte kunde uppfattas som ett enda föremål. När kombinationer av dryckesburkar erbjuds, är det alltid fråga om burkar av samma storlek, vilket är förstaeligt bland annat utifrån transport- och lagringshänsyn.
- 62 Överklagandenämndens slutsats att det i förevarande fall inte är fråga om ett enda föremål är inte felaktig. Oberoende av på vilket sätt dryckesburkarna säljs, är det nämligen uppenbart att de tre burkar som återges i den omstridda formgivningen inte fyller en gemensam funktion i den meningen att de inte fyller en funktion som inte kan fyllas av var och en av dem separat, såsom är fallet med till exempel bordsbestick eller ett schackbräde och schackpjäser, vilka exempel har åberopats av överklagandenämnden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 oktober 2013, Merlin m.fl./harmoniseringskontoret – Dusyma (Spel), T-231/10, ej publicerad, EU:T:2013:560, punkt 32).
- 63 Av vad anförts i punkterna 59–62 ovan följer att det saknas fog för klagandens andra argument.
- 64 Tribunalen erinrar om att klaganden genom sitt tredje argument har kritiserat överklagandenämnden för att i punkt 20 i det överklagade beslutet ha funnit att den på engelska avfattade beskrivningen av den omstridda formgivningen inte skulle beaktas, av det skälet att den inte hade getts in på det språk på vilket registreringsansökan hade avfattats och som valts av klaganden, det vill säga tyska. Detta fel medför enligt klaganden att det överklagade beslutet är ogiltigt, eftersom överklagandenämndens underlåtenhet att beakta denna beskrivning har föranlett den felaktiga slutsatsen att den omstridda formgivningen utgörs av en enskild burk som återges i tre olika storlekar och inte av en grupp av burkar.
- 65 Klagandens argument ska förkastas såsom verkningslösa.
- 66 Av artikel 36.3 a i förordning nr 6/2002 framgår nämligen att den beskrivning som kan lämnas i ansökan om registrering av en formgivning endast har till funktion att förklara återgivningen eller provexemplaret. Beskrivningen kan enligt artikel 36.5 i nämnda förordning inte påverka formgivningens skyddsomfång som sådant. I artikel 10.1 i förordningen anges under rubriken "Skyddsomfång" att en gemenskapsformgivnings skyddsomfång ska omfatta varje formgivning som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck.
- 67 Av detta följer att en eventuell beskrivning i registreringsansökan inte kan påverka de materiella bedömningarna av huruvida den aktuella formgivningen uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Detta bekräftas för övrigt av artikel 1.2 a i kommissionens förordning (EG) nr 2245/2002 av den

21 oktober 2002 om tillämpning av förordning nr 6/2002 (EGT L 341, 2002, s. 28). I den bestämmelsen föreskrivs bland annat att beskrivningen endast ska gälla de detaljer som syns på återgivningen av formgivningen eller på provexemplaret och att beskrivningen inte får innehålla uppgifter om påstådd nyhet eller särprägel när det gäller formgivningen och inte heller uppgifter om dess tekniska värde.

- 68 Av detta följer även att beskrivningen inte heller har någon betydelse för frågan vad som utgör den aktuella formgivningens skyddsomfång, vilken obestriddligen är knuten till bedömningarna av om formgivningen uppfyller kraven på nyhet och särprägel (se punkt 56 ovan).
- 69 Såsom konstaterats ovan har överklagandenämnden i förevarande fall, utan att begå något fel, fastställt att den omstridda formgivningens skyddsomfång utgörs av formen av en enskild burk som återges i tre olika storlekar och inte av en grupp av burkar. Även om överklagandenämnden hade beaktat beskrivningen på engelska av formgivningen skulle detta således, mot bakgrund av vad som anförts i punkterna 66–68 ovan, under inga omständigheter ha kunnat ha någon betydelse för överklagandenämndens fastställande av formgivningens skyddsomfång. Ett beaktande av denna beskrivning skulle inte heller ha kunnat ha någon betydelse för de övriga bedömningar beträffande formgivningens särprägel som överklagandenämnden gjort. Klagandens argument ska således förkastas såsom verkningslösa.
- 70 I den mån som klaganden även underförstått riktar kritik mot överklagandenämnden för att denna inte beaktat beskrivningarna av de tyska formgivningarna för vilka prioritet gjorts gällande (se punkt 2 ovan), finner tribunalen att denna kritik saknar grund, eftersom det inte finns någon rättsregel som ålägger överklagandenämnden att beakta dessa beskrivningar i förevarande fall. Detta argument är under alla omständigheter verkningslöst, av de skäl som angetts i punkterna 66–69 ovan.
- 71 Överklagandet kan därför inte vinna bifall med stöd av denna grunds första del.

Den andra delgrunden avseende att överklagandenämnden har gjort en felaktig bedömning av den omstridda formgivningens särprägel

- 72 Klaganden har i huvudsak framfört två argument mot överklagandenämndens slutsats att den omstridda formgivningen saknar särprägel.
- 73 Klaganden har för det första ifrågasatt överklagandenämndens konstaterande, i punkt 34 i det överklagade beslutet, att förhållandet mellan höjden och bredden (det vill säga proportionerna) är nästan identiska i de formgivningarna som ska jämföras. Överklagandenämnden har vid detta konstaterande bortsett från den omständigheten att den omstridda formgivningen återger en grupp av tre burkar med olika proportioner. Det är uppenbart att de tidigare formgivningarna inte samtidigt kan ge samma helhetsintryck jämfört med var och en av de tre burkarna.
- 74 Klaganden har för det andra kritiserat överklagandenämnden för att, i punkt 34 i det överklagade beslutet, ha funnit att en kunnig användare inte fäster någon vikt vid skillnaderna i storlek mellan olika dryckesburkar och för att inte ha beaktat de kunskaper som en kunnig användare besitter.
- 75 Av lydelsen i artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002 framgår att särprägel hos en registrerad formgivning ska bedömas utifrån det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen. Det helhetsintryck som en kunnig användare får ska skilja sig från helhetsintrycket av alla andra formgivningarna som gjorts tillgängliga för allmänheten före den dag då ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet har åberopats, före prioritetdagen.
- 76 Det nämnda helhetsintrycket avser ett visuellt helhetsintryck som framkallas av de synliga detaljerna i den aktuella formgivningen. Att så är fallet framgår av artikel 3 a i förordningen, där formgivning definieras som "en produkts eller en produkt dels utseende som beror av detaljer som finns på själva

produkten och/eller i produktens ornament och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ytstruktur och/eller material”. Det framgår likaså av artikel 10.1 i förordning nr 6/2002, som i samtliga språkversioner hänvisar till ett helhetsintryck, vilket – såsom tribunalen tidigare har slagit fast – endast kan vara visuellt (se dom av den 18 mars 2010, Grupo Promer Mon Graphic/harmoniseringskontoret – PepsiCo (cirkelformad reklamartikel), T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 50).

- 77 I artikel 6.2 i förordning nr 6/2002 preciseras att den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen ska beaktas vid bedömningen av särprägel.
- 78 Enligt rättspraxis följer en formgivnings särprägel av att en kunnig användare får ett helhetsintryck av skillnad, eller avsaknad av ”déjà vu”, i förhållande till tidigare formgivningar, oavsett kvarvarande skillnader som, även om de är mer än obetydliga detaljer, inte är tillräckligt framträdande för att påverka nämnda helhetsintryck, med hänsyn tagen till skillnader som är tillräckligt framträdande för att skapa olika helhetsintryck (dom av den 7 november 2013, Budziewska/harmoniseringskontoret – Puma (kattdjur som hoppar), T-666/11, ej publicerad, EU:T:2013:584, punkt 29, och dom av den 29 oktober 2015 – Roca Sanitario mot harmoniseringskontoret – Villeroy & Boch (engreppsblandare), T-334/14, ej publicerad, EU:T:2015:817, punkt 16).
- 79 Den jämförelse som ska göras av formgivningarnas helhetsintryck ska vara syntetisk och får inte bestå enbart av en analytisk jämförelse av ett antal uppräknade likheter och skillnader. Jämförelsen ska enbart avse de delar som faktiskt åtnjuter skydd, med bortseende av de detaljer som inte omfattas av skyddet (dom av den 7 november 2013, kattdjur som hoppar, T-666/11, ej publicerad, EU:T:2013:584, punkt 30).
- 80 Vid bedömningen av en formgivnings särprägel ska även beaktas vilket intryck som en kunnig användare får av formgivningen. Enligt rättspraxis avses med begreppet ”kunnig användare” i artikel 6 i förordning nr 6/2002 varken den som tillverkar eller den som säljer de produkter som de aktuella formgivningarna är avsedda att ingå i eller att användas för. En kunnig användare är en särskilt uppmärksam person som har viss kunskap om formgivningens tidigare ståndpunkt, det vill säga om den samlade mängd av redan befintliga formgivningar för den aktuella produkten som har offentliggjorts vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan för den omstridda formgivningen eller, i förekommande fall, vid den återopade prioritetsdagen (dom av den 18 mars 2010, cirkelformad reklamartikel, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 62, och dom av den 29 oktober 2015, engreppsblandare, T-334/14, ej publicerad, EU:T:2015:817, punkterna 18 och 23).
- 81 Vad beträffar den kunniga användarens grad av uppmärksamhet har unionsdomstolen preciserat att även om nämnda användare inte utgör en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument, som vanligtvis uppfattar en formgivning som en helhet och inte ägnar sig åt att undersöka dess olika detaljer, är det inte heller fråga om en sakkunnig eller fackman som kan uppfatta minsta skillnad mellan de motstående formgivningarna. Bestämningen ”kunnig” tyder på att användaren, utan att vara konstruktör eller teknisk expert, känner till de olika formgivningar som förekommer inom den berörda sektorn, besitter vissa kunskaper om de inslag som dessa formgivningar vanligtvis brukar innehålla och på grund av sitt intresse för produkterna är relativt uppmärksam när han eller hon använder dem (dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 59).
- 82 Det är mot bakgrund av dessa principer som det angripna beslutets lagenlighet ska bedömas.
- 83 Det ska för det första påpekas att överklagandenämnden, i punkt 25 i det överklagade beslutet, definierade en kunnig användare som en person inom dryckesindustrin som ansvarar för tappning av drycker och som inhämtar information om de relevanta erbjudandena med hjälp av facktidningar och kataloger samt genom att besöka mässor. Parterna har inte bestritt denna definition av en kunnig användare och det framgår inte av handlingarna i målet att denna är felaktig.

- 84 För det andra bedömde överklagandenämnden, i punkt 27 i det överklagade beslutet, att de enda begränsningarna i formgivarens frihet vid utvecklingen av formgivningen bestod i att den cylindriska grundformen hade etablerats som standard vilket medförde att locket och botten måste vara runda. Överklagandenämnden konstaterade dessutom att begränsningarna i fråga om burkarnas storlek berodde på deras fyllvolym, som normalt inte överskred 500 ml och som motsvarade de kvantiteter som vanligen användes i dryckeshandeln. Enligt nämnden fanns det inte några andra begränsningar och klaganden hade inte anfört några andra sådana. Överklagandenämnden fann, i punkt 27 i det överklagade beslutet, att formgivaren hade en obegränsad frihet vid utformningen av den cylindriska basformen, samt burkens topp och botten. Till stöd för denna slutsats hänvisade nämnden till återgivningen av en burk som används för öl av märket Heineken, vilken hade getts in av intervenienten.
- 85 Överklagandenämndens överväganden är välgrundade, och har för övrigt inte bestritts av parterna.
- 86 För det tredje jämförde överklagandenämnden den omstridda formgivningen med de tidigare formgivningarna.
- 87 Nämnden konstaterade i detta sammanhang, i punkt 29 i det överklagade beslutet, med rätta att den omstridda formgivningen visade tre dryckesburkar, utan tryckt text, i svart och vitt, och att det inte var möjligt att utifrån återgivningen klart avgöra huruvida burkarna var försedda med ett lock. Överklagandenämnden fann med rätta att utformningen av burkens lock inte kunde beaktas vid bedömningen av helhetsintrycket, eftersom jämförelsen endast kunde avse de detaljer som framgick av den omstridda formgivningen.
- 88 Överklagandenämnden konstaterade, i punkt 32 i det överklagade beslutet, med rätta att de jämförda formgivningarna samtliga visade en cylinderformad burk med släta sidor som var lätt avfasad både mot botten och mot locket, vilket medförde att botten och toppen hade något kortare diameter.
- 89 Överklagandenämnden ansåg, i punkt 33 i det överklagade beslutet, att de skillnader som klaganden åberopat i fråga om utformningen av burkens topp och botten på sin höjd var obetydliga och inte var möjliga att uppfattas med blotta ögat. Även om de jämförda formgivningarna uppvisade skillnader vad gäller bottenprofilen, hade dessa skillnader enligt nämnden ingen betydelse för helhetsintrycket.
- 90 Nämnden ansåg, i punkt 34 i det överklagade beslutet, att skillnaderna vad gäller burkarnas proportioner, vilka hade åberopats av klaganden, inte kunde uppfattas med blotta ögat och att förhållandet mellan höjden och bredden var närmast identisk i de jämförda formgivningarna. Även om en kunnig användare uppfattade skillnaderna i proportion, skulle dessa enligt nämnden inte ha någon betydelse för helhetsintrycket. Nämnden bedömde dessutom att återgivningen av den omstridda formgivningen i tre storlekar inte visade att det fanns en relevant skillnad, eftersom en kunnig användare kände till vilka fyllvolymmer som var gängse för dryckesburkar och skillnader i burkarnas storlek saknade således betydelse för det helhetsintryck som en sådan användare skulle få av burkarna.
- 91 Överklagandenämnden fann därför, i punkt 35 i det överklagade beslutet, att den omstridda formgivningen saknade särprägel.
- 92 Överklagandens bedömningar och den slutsats som den dragit är inte felaktiga. Riktigheten i dessa påverkas i synnerhet inte av de två argument som klaganden anfört.
- 93 Vad gäller det första argumentet (se punkt 73 ovan) ska det först preciseras att det inte är jämförelsen mellan de tre burkar som återges i den omstridda formgivningen, vilka visserligen har olika storlekar (det vill säga olika fyllvolymmer), som är relevant i sammanhanget. Det är i stället jämförelsen mellan dessa tre burkar och de burkar som återges i de tidigare formgivningarna som är relevant. Det som ska jämföras är dessutom det helhetsintryck som de tre burkarna i den omstridda formgivningen ger

och det helhetsintryck som burkarna i de tidigare formgivningarna ger, och inte de enskilda detaljerna i formgivningarna. Varken de konkreta dimensionerna eller de konkreta fyllvolymerna framgår av återgivningen av burkarna i den omstridda formgivningen, vilket för övrigt överklagandenämnden påpekade i punkt 37 i det överklagade beslutet.

- 94 Klagandens första argument är mot denna bakgrund verkningslöst. Även om förhållandet mellan höjden och bredden inte skulle vara närmast identiskt i de jämförda formgivningarna, såsom överklagandenämnden påstod i punkt 34 i det överklagade beslutet, skulle denna omständighet nämligen inte visa att det fanns en skillnad i det helhetsintryck som dessa ger en kunnig användare. Nämnden har själv konstaterat att detta argument är verkningslöst när den, i punkt 34 i det överklagade beslutet, hävdade att även om en kunnig användare uppfattade skillnader i proportionerna (det vill säga i förhållandet mellan höjden och bredden), skulle dessa skillnader inte få någon betydelse för helhetsintrycket. Tribunalen anser att det finns fog för detta påstående, särskilt med beaktande av de överväganden som nämnden redogjort för i punkterna 32 och 33 i det överklagade beslutet och som inte är felaktiga.
- 95 Även klagandens andra argument (se punkt 74 ovan) ska underkännas.
- 96 Överklagandenämndens påstående, i punkt 34 i det överklagade beslutet, att en kunnig användare känner till de gängse fyllvolymerna för dryckesburkar och inte fäster någon vikt vid skillnaderna i storlek i helhetsintrycket, ska nämligen läsas mot bakgrund av punkt 27 i beslutet. Där hävdade överklagandenämnden, utan att detta påstående har bestritts, att dryckesburkarnas fyllvolym, vilken bestämmer deras storlek, normalt sett inte överskrider 500 ml och motsvarar de kvantiteter som är gängse i dryckeshandeln. Tribunalen erinrar dessutom om att det avgörande kriteriet vid bedömningen av den omstridda formgivningens särprägel är det visuella helhetsintryck som formgivningen ger en kunnig användare jämfört med det visuella helhetsintryck som de tidigare formgivningarna ger en sådan användare. Helhetsintrycket följer av formgivningens detaljer betraktade som en helhet, och inte av en enskild detalj i formgivningen.
- 97 Med hänsyn till de förklaringar som överklagandenämnden lämnat i punkt 27 i det överklagade beslutet, men även förklaringarna i punkterna 32 och 33 i detta, saknas det fog för klagandens andra argument. Även om den som yrkesmässigt tappar drycker, det vill säga den kunniga användaren i förevarande fall, i sin verksamhet förvisso tar hänsyn till en burks storlek, det vill säga fyllvolym, påverkar detta nämligen inte jämförelsen i förevarande fall av helhetsintrycken av de jämförda formgivningarna, med beaktande av att samtliga burkar uppvisar liknande detaljer, såsom framgår av punkterna 32 och 33 i nämnda beslut, och av att burkarnas fyllvolym (som har betydelse för deras storlek) i viss utsträckning är standardiserade, såsom framgår av punkt 27 i samma beslut.
- 98 Klaganden har, för att bestrida vad överklaganden anför i punkt 34 i det överklagade beslutet, väsentligen grundat sig på en artikel i fackpressen. Enligt klaganden visar denna artikel att det före införandet av burken av typen "sleek", som återges i den omstridda formgivningen, fanns det enbart burkar av typerna "standard" och "slim", varför införandet av den förstnämnda burktypen var nyskapande. Nämnda artikel påstås också visa att en burks storlek och form har en särskild betydelse för en kunnig användare.
- 99 I den aktuella artikeln beskrivs hur burken av typen "sleek" togs fram. Där nämns även att denna burk och de redan befintliga burkarna på marknaden, det vill säga burkarna av typerna "standard" och "slim", skiljer sig åt i diameter. Det finns emellertid inget i artikeln som motsäger överklagandenämndens påstående i punkt 34 i det överklagade beslutet om att en kunnig användare känner till de gängse fyllvolymerna för dryckesburkar och inte fäster någon vikt vid skillnaderna i storlek i helhetsintrycket av dessa. Vad gäller framhållandet i denna artikel av att burkar av typen "sleek" har en annan diameter än burkar av typerna "standard" och "slim", erinrar tribunalen om att klagandens första argument om skillnaden i proportion mellan de jämförda burkarna har befunnits vara verkningslös (se punkt 94 ovan). Även om det antas att de nämnda burkarna har olika diametrar,

vilket för övrigt inte framgår av deras utseende, innebär denna omständighet nämligen inte att det är visat att en kunnig användare får olika helhetsintryck av dessa burkar. Vad slutligen gäller klagandens framhållande av att de burkar som återges i den omstridda formgivningen har egenskapen "sleek" konstaterar tribunalen att denna egenskap inte framgår av burkarnas utseende och att den snarare motsvarar ett begrepp som har ett marknadsföringssyfte, vilket även framgår av den aktuella artikeln. Av detta följer att egenskapen "sleek" inte heller utgör en detalj som kan bidra till det helhetsintryck som en kunnig användare får.

- 100 Av vad som anförts ovan följer att det saknas stöd för den andra delen av denna grund och att talan således inte kan vinna bifall med stöd av någon del av denna grund. Talan ska därmed ogillas.

Rättegångskostnader

- 101 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. EUIPO och intervenienten har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska EUIPO:s och intervenientens yrkanden bifallas.
- 102 Intervenienten har även yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta de kostnader som uppkommit i förfarandena vid annulleringsenheten och överklagandenämnden. Enligt artikel 190.2 i rättegångsreglerna ska nödvändiga kostnader som parterna haft för förfarandet vid överklagandenämnden betraktas som ersättningsgilla kostnader. Detsamma gäller emellertid inte i fråga om de kostnader som uppkommit för förfarandet vid annulleringsenheten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 april 2013, boett till ett armbandsur, T-80/10, ej publicerad, EU:T:2013:214, punkt 164). Intervenientens yrkande om ersättning för dess kostnader för förfarandet vid EUIPO kan följaktligen bifallas endast vad gäller de nödvändiga kostnader som intervenienten haft för förfarandet vid överklagandenämnden.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **Ball Beverage Packaging Europe Ltd ges tillåtelse att överta Ball Europe GmbH:s talan såsom klagande i målet.**
- 2) **Överklagandet ogillas.**
- 3) **Ball Beverage Packaging Europe ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som Crown Hellas Can SA haft med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).**

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 juni 2017.

Underskrifter